

Ἰων. (Κρήν.) 3) Ἐπὶ γυναικῶν, ἐκδίδομαι πορνεύομαι Ἦπ. Κάρπ. Κῶς Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Λάστ.) Πόντ. (Οἶν.) Χίος: Φρ. Γυαλ-λίξ-ζει, μ' ἐδ'-δανείξ-ζει (εἶναι ὠραία, ἀλλὰ δὲν ἐκδίδεται) Κῶς. Τὸ δανείζει (πορνεύεται) Ἦπ. Διανείζει ἀτο (συνών. μετὴν προηγουμ.) Οἶν. || Ἄσμ.

Ἐμπρός σου παίξει καὶ γελᾷ καὶ πίσω σου δανείττει Χίος.

Ἀμπρός σου παίξει καὶ ἐλᾷ καὶ ἀπίσω σου δανείζει Ἀπύρανθ.

Ἀλήθεια λέεις, Μανριανέ, καὶ ἀλήθεια ποικανκέσαι πὼς εἶναι πιδ' μορφύττερη, ἀμ-μὴ πολλὰ ἀνείζει Κάρπ.

Μὴν τὴν παινεύης, Κωνσταντῇ, τὴν ὁμορφή γυναικα, γιατί κρυφὰ δανείζεται καὶ δὲν τὸ μαρτυροῦν Λάστ. Ἦ σημ. ἤδη Βυζαντ. Βλ. Ἑπαιν. Γυναικ., στ. 643 (ἐκδ. Κ. Krumb., 395) «καὶ ἄλλον βήχει, κακάνιζει καὶ ἄλλον τὸ κορμὶ δανείζει».

δανεικά ἐπίρρ. Α. Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Κεφαλλ. — Λεξ. Πρω. Δημητρ. δανεικά Πόντ. (Σινώπ. Τραπ.) δανεικοῦ Ἀπουλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. δανεικός. Ὁ τύπ. δανεικοῦ κατὰ τὰ εἰς -οῦ ἐπίρρ.

Ἐπὶ ἐπιστροφῇ, κατ' ἀνταπόδοσιν ἐνθ' ἄν.: Φρ.

Δανεικά καὶ τὰ λεφτά μας, δανεικά καὶ τσι δουλειές μας (ἐπὶ ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν ἀλληλοβοηθουμένων) Κεφαλλ. || Παροιμ. Δανεικά ξύνονται οἱ γαιδάροι (ἐπὶ ἀνικάνων ἐπαινούντων ἀλλήλους) Λεξ. Πρω. Δανεικά πὺν τρώει, ἀπὸ τὴν τσέπη του τρώει (ἐπὶ τῶν αὐταπατωμένων) Πόντ. (Σινώπ.) Ὅποιος πίνει δανεικά δυὸ φορὲς μεθάει (ἐπαχθέστερος ὁ δανεισμός, ὅταν γίνεται πρὸς ἱκανοποίησιν οὐχὶ ἀπαραιτήτων ἀναγκῶν) Α. Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Πὺν δειπνᾷ δανεικά, ταχιά θὰ πεινάσῃ (ἀνεπαρκῆς ἢ ὑπὸ ξένων ἐξυπηρέτησις) Λεξ. Δημητρ.

δανεικαριὰ ἢ, Κεφαλλ. (Χαβριᾶτ.) Μακεδ. (Ἀνατολικ. Βροντ.) Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ. Γορτυν. Δίβρ. Δυρράχ. Ἦλ. Κάμπος Λακων. Κοπαν. Μανιάκ. Μεσσην. Ὀλυμπ. Παιδεμέν. Πιάν. Πραστ. Τριφυλ. Φιγάλ. κ.ά.) δαν'καριὰ Βιθυν. (Πιστικοχ.) δαν'καριὰ Στερελλ. (Ἀχυρ.) Ἐκ τοῦ ἐπιθ. δανεικός καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -αριὰ.

1) Ἡ ἀνταπόδοσις προσφερθείσης βοηθείας ἢ ἡ προσφορὰ βοηθείας ἐπὶ ἀνταπόδοσιν, ἢ ἀλληλοβοήθεια ἐπὶ γεωργικῶν κυρίως ἐργασιῶν Βιθυν. (Πιστικοχ.) Κεφαλλ. (Χαβριᾶτ.) Μακεδ. (Ἀνατολικ. Βροντ.) Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ. Γορτυν. Δίβρ. Δυρράχ. Ἦλ. Κάμπος Λακων. Κοπαν. Μανιάκ. Μεσσην. Ὀλυμπ. Παιδεμέν. Πιάν. Πραστ. Τριφυλ. Φιγάλ. κ.ά.): Βγάνω τίς δανεικαριές (ἀνταποδίδω τὴν προσφερθεῖσαν βοήθειαν) Βερεστ. Ἐπῆγα σήμερα 'ς τοῦ Κοκόνη τ'ἀμπέλι, γιὰ νὰ βγάλω κάπια δανεικαριὰ Γορτυν. Πάω -ἔχω- κάνω δανεικαριὰ (προσφέρω βοήθειαν ἐπὶ ἀνταπόδοσιν) Κοπαν. κ.ά. Σεβενομάστε καὶ κάναμε δανεικαριές, φορτώναμε δέκα ζὰ καὶ τὰ πῆγαινε ἕνας Πραστ. Σήμερα πῆγα δανεικαριὰ 'ς τ' ἀλώνι τοῦ γείτονα Γορτυν. Ἀπὸ ταχιά θ' ἀρχινήσουμε τίς δανεικαριές Γαργαλ. Κάνουμε δανεικαριές 'ς τὸ σκάψιμο Μεσσην. Μοῦ 'κανε μεροδούλια ἀπὸ δανεικαριὰ Κάμπος Λακων. Ἦρτιν σὶ μένα κι μ' ἔκαν' δαν'καριὰ κι πῆγα κι 'γὼ κι τ' ἔκαμα Πιστικοχ. Δανεικαριὰ θὰ κάνουμι 'ς τοῦ σπᾶς'μου μὲ τοῦ καρδάδ' μ' (σπᾶς'μου = συλλογὴ φύλλων καπνοῦ, καρδάδ' = ἀδελφόν) Βροντ. Συνών.

ἀργατὰ 1γ, ξέλαση, σεμπριά. 2) Ἐπίμονος αἰτησις δανείου Στερελλ. (Ἀχυρ.) Πῆρι γύρα τοῦ χουργιὸ γιὰ δανεικαριές. Ἦρθαν' οἱ γύφτ' γιὰ τ'ς δανεικαριές.

δανεικαρολόγος ὁ, ἀμάρτ. δανεικαρολόος Πελοπν. (Μεσσην.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. δανεικαριὰ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λόγος, διὰ τὴν ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 247 κέξ.

Ὁ ἀνταποδίδων προσφερθεῖσαν εἰς αὐτὸν ἐργασίαν ὑπὸ μορφὴν ἀλληλοβοηθείας, ὁ κάμνων δανεικαριὰ 1.

δανεικατζίης ὁ, ἀμάρτ. δαν'κατσίης Θράκ. (Ἑλληνοχώρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. δανεικός καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -τζίης.

Ἐργάτης ἐπὶ ἀνταποδόσει ἐργασίας καὶ ὅχι ἐπὶ πληρωμῇ.

δανεικιάρικα ἐπίρρ. ἀμάρτ. δαν'κιάρ'κα Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.)

Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. ἐπιθ. δανεικιάρικος.

Κατ' ἀνταπόδοσιν ἐπὶ ἐπιστροφῇ: Νά 'ρθῆς νὰ δ'λέψ'ς τρεῖς μέρις δαν'κιάρ'κα. Δαν'κιάρ'κα δ'λεύον, ἀλλὰ ντ'ξάμπα ποντέ.

δανεικολόγηση ἢ, Πελοπν. (Κυνουρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. δανεικολογῶ.

Ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ δανεικολογῶ: Ἄν θέλῃς νὰ 'χουμε δανεικολόγηση, νὰ κρατῆς τὸ λόγο σου καὶ νὰ μὴν εἶσαι τσαπατσούλα. Συνών. δανεικολογιά.

δανεικολογιά ἢ, Πελοπν. (Καλάβρυτ. Δίβρ. Καρδαμ. Κίτ. Κυνουρ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ ρ. δανεικολογῶ.

Δανεικολόγηση, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Μὲ τὴ γαλομέτρα κάνομε τὴ δανεικολογιά (γαλομέτρα = δοχεῖον μετὸ ὁποῖον μετροῦν τὸ γάλα) Πελοπν. (Καρδαμ.) Εἴχατε δανεικολογιές καὶ σκέσες πέρ'σι. Φέτο πὼς τὸ πάθατε καὶ δὲ μιλεῖστε; (σκέσες = σχέσεις) Πελοπν. (Κυνουρ.) β) Οἱ στενὲς φιλικὲς σχέσεις Πελοπν. (Κίτ. Μάν.): Πολλὲς δανεικολογιές ἔχετε, δὲν ξέρω τί τρέχει. Συνών. ἀλίσιβερύσι 2.

δανεικολόγος ὁ, Πελοπν. (Γορτυν. Δίβρ.)

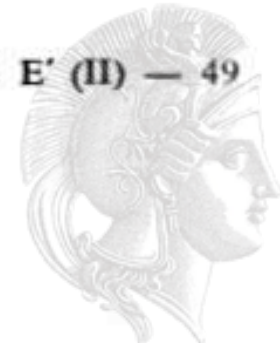
Ἐκ τοῦ ρ. δανεικολογῶ.

Δανεικαρολόγος, τὸ ὅπ. βλ.: ἐνθ' ἄν.: Σήμερα πᾶμε 'ς τὸ δικό μου χωράφι μετὸ δανεικολόγο μου Γορτυν. β) Ἐπὶ ποιμένων, ὁ δανειζόμενος πρὸς τυροκομίαν τὸ γάλα τῶν προβάτων ἄλλου ποιμένος ἐνθ' ἄν. Συνών. σμίχτης.

δανεικολογῶ Πελοπν. (Καρδαμ.) δανεικολοῶ Πελοπν. (Ξεχώρ.) δανεικολογεῖσθαι Πελοπν. (Κυνουρ. Μάν.) δανεικολογεῖμαι Πελοπν. (Βασαρ. Γλαντισ. Κόκκινα Λουρ. Κοπαν. Ξηροκ.) — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. δανεικός καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λογῶ, διὰ τὴν ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 247.

Δανείζω καὶ δανείζομαι τι παρὰ τινος ἀτόκως καὶ ἐπὶ ἀποδόσει ἢ ὑπὸ μορφὴν ἀλληλοβοηθείας ἐνθ' ἄν.: Οἱ βοσκοὶ δανεικολογᾶνε τὸ γάλα Πελοπν. (Καρδαμ.) Μὲ τὴν καρδάρα μετράνε τὸ γάλα πὺν δανεικολογεῖνται συναμεταξύ τους

Πελοπν. (Γλαντισ.) *Μὲ τὴ γειτόνισσα δανεικολογιώμα-*
στε ἔς τὴν ἀνάγκη Πελοπν. (Κοπαν.) Τί νὰ κάμουμε, καη-
μένη, ἅμα δὲ δανεικολογηθῶμε οἱ γειτόνισσες μεταξύ μας,
πῶς θὰ βγάλουμε τὸ δύσκολο χρόνο Πελοπν. (Κυνουρ.) Μ'
ἓνα τυροτρίφτη δανεικολογιώντουσαν καὶ πορευόντουσαν
ὅλα τὰ γειτονικά σπίτια Πελοπν. (Βασαρ.) Μωρὴ Λούταινα,
μοῦ δανεικολοαῖς τὸ χαρανάτσι σου (= τὸν μικρὸν χάλ-
κινον λέβητά σου) Πελοπν. (Ξεχώρ.)

δανεικός ἐπίθ. κοιν. δανεικός Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ.
"Οφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) διανεικός Πόντ. (Οἶν.) δαῦ'κός
κοιν. βορ. ιδιωμ. βανεικός Κάρπ. ('Απέρ.) Κάσ. γιανεικός
Χάλκ. 'ανεικός Καππ. (Μισθ. Φλογ.) Οὐδ. δανεικὸ τό, δα-
νεικὸν Πόντ. ('Αντρεάντ. Κρώμν.) δανεικὸ Πόντ. ('Ινέπ.
"Οφ.) Τσακων. δανεικὸ 'Απουλ. (Καλημ. Καστριν. Κοριλ.
Μαρτ. Μαρτιν. Τσολλῖν. κ.ά.) Καππ. ('Αραβάν.) τανεικὸ
'Απουλ. (Μαρτιν.) δανεικὸ Τσακων. (Χαβουτσ.) Θηλ. δανει-
κὴ Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) δανεικὰ ἄ, Τσακων. (Χαβουτσ.
κ.ά.)

Τὸ Βυζαντ. ἐπίθ. δανεικός. Βλ. Χρον. Μορ. Η, στ.
1127 (ἐκδ. I. Schmitt) «ἂν μᾶς ἀπῆραν πρόβατα, ἄλογά τε
καὶ βίδια, ὡς δανεικὰ ἄς τὰ ἐπάρουσιν, ἂν τύχη νὰ τὰ στρέ-
ψουν». 'Η λ. καὶ εἰς Σομ.

1) 'Ο ἐπὶ δανείῳ διδόμενος κοιν. καὶ 'Απουλ. (Καλημ.
Καστριν. Κοριλ. Μαρτ. Μαρτιν. Τσολλῖν. κ.ά.) Καππ.
(Αραβάν. Μισθ. Φλογ. κ.ά.) Πόντ. ('Αντρεάντ. 'Ινέπ. Κε-
ρασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Οἶν. "Οφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.)
Τσακων. (Χαβουτσ. κ.ά.): Δανεικὸ ἀλεύρι - ἀλάτι - λάδι -
ψωμί. Δανεικὰ λεφτά - ροῦχα κοιν. 'Επῆρα μιὰ ὀκὰ γάλα
δανεικὸ Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) "Εχω πάρει δανεικὰ τὴ βα-
λάδζα Πελοπν. (Γαργαλ.) 'Εσώθησάμι - μας τὰ ψωμινὰ
τῶ' ἐπῆραμεδ - δανεικὰ 'πὸ τήγ - γειτόνισ-σαν νὰ περάσωμεν
ὥστον-νὰ ζ-ζυμώσωμε Κῶς. "Ενα δέτζερ' ἔχ'νι κι 'κεῖνον
δαῦ'κό Εὐβ. ("Αχυρ.) Δανεικὰ εἶναι τὰ ψωμινὰ ντὰ πῆρα
Τραπ. Κ'λλίκι δαῦ'κό (κ'λλίκι = κουλούρι) Μακεδ. (Χα-
λάστρ.) Νὰ μὴ δώῃς ἓνα 'πλόχιρον τραχανᾶν δαῦ'κὸν Μακεδ.
(Γαλατ.) "Αμα δὲ μὴ φτάσ' ἢ κάνουρα, ἔχ'ς νὰ μὴ δώσ'ς ἰσὺ
λίγον δαῦ'κιὰ (κάνουρα = ὑφάδι) Θεσσ. (Συκαμν.) Θύμουδ' ἢ
Μάρτ'ς, πῆρι τρεῖς μέρη δαῦ'κιές ἀπ' τοῦ Φλιβάρ' (ἐκ διηγ.)
Μακεδ. ('Αρν.) 'Ο Μάρτ' πακὼ ἀπὸ μέρη δανεικὸ ἀπὸ τὸ
Φλεβάρη (πακὼ = ἐπῆρε) Χαβουτσ. "Αγκαμε ἓνα ἄνδε
δανεικὸ, νὰ περαῖτσωμε ὡς τὸ Σάβα (ἐπῆραμε ἓνα ψωμί
δανεικὸ νὰ περάσωμεν ὡς τὸ Σάββατον) Τσακων. || Φρ. Δα-
νεικὰ κι ἀγύριστα (ἐπὶ τῶν μὴ ἀποδιδόντων τὰ δανειζόμενα)
κοιν. 'Η φρ. εἰς παραλλαγ. πολλαχ. Οὐδὲ δαῦ'κό ἀλεύρ' δὲν
ἔχουνι (ἐπὶ ἐσχάτης ἀπορίας) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Τὸ δανεικὸν
ὁ Θεὸς τό 'καμεν (τὸ νὰ δανείζεται τις εἶναι φυσικὸν γεγονός)
'Αμοργ. Τί δανεικὸ, τί ξένο (ἐπὶ δανείζοντος, ὅτι τὸ δανει-
ζόμενο παύει νὰ εἶναι ἰδικόν του) 'Ιόνιοι Νῆσ. Δανεικὸ τὸ
δίνεις; (ἐπὶ τῶν πληρούντων τὸ ποτήριον ὕδατος ἢ οἴνου μέ-
χρι χειλέων) Θράκ. (Σαρεκκλ.) 'Η ἀγάπη εἶναι δανεικὴ (ἀ-
μοιβαία) Πελοπν. (Γορτυν.) || Παροιμ. φρ. 'Ο δανεικὸ ἐ-
σὲ κορδών-νει (ἢ ὑπὸ μορφὴ δανείου παρεχομένη ἐξυπη-
ρέτησις ἀνακουφίζει προσωρινῶς, ἀλλὰ δὲν λύει ὀριστικὰ
τὴν ὑπάρχουσαν ἀνάγκην) Καλημ. Συνών. παροιμ. φρ. τὰ
ξένα χέρ'ια ἀναπεύγουν, μὰ δὲ θεραπεύ-
γουν. 'Ικεῖ π' δὲν ἔδονκις μὴ γυρεῦ'ς δαῦ'κά (μὴν ἀπαιτεῖς,
ἐφ' ὅσον δὲν ἔχεις προσφέρει) Μακεδ. ('Εράτυρ.)

Παίρνει τ' ἀλεύρι δανεικὰ καὶ τὸ προζύμι ξένο
(ἐπὶ πενεστάτου) Πελοπν. (Πάτρ.) Παίρνου τ' ἀλεύρ' δαῦ'κό
κι ἀναπιασμένον (συνών. μετὰ τὴν προηγουμ.) Μακεδ. (Καστορ.)

Γυρίζ' με δανεικὰ ἀλεύρια (συνών. μετὰ τὴν προηγουμ.) Στε-
ρελλ. (Αἰτωλ.) || Παροιμ. Δανεικὰ 'ν' τὰ κούρταλα ἔς τὸ
γάμο (κούρταλα = χειροκροτήματα' ἐπὶ ἀνταποδόσεως
τῶν ὁμοίων) Κρήτ. "Εδ δανεικὰ τὰ πίσκαλα ἔς τὸ γάμο
(πίσκαλα = χειροκροτήματα' συνών. μετὰ τὴν προηγουμ.)
Κύπρ. Δανεικὰ τὰ τούμπανα ἔς τὸ γάμο (συνών. μετὰ τὴν προ-
ηγουμ.) πολλαχ. Κουλλᾷ^d οὐργκία τοῦ γάμου δανεικὰ (κουλλ-
λᾷ^d οὐργκία=κουλλούρια' συνών. μετὰ τὴν προηγουμ.) Ρόδ. 'Η
παροιμ. εἰς παραλλαγ. κ.ά. Δανεικὰ 'ν' τὰ κάστανα (συνών.
μετὰ τὴν προηγουμ.) 'Αμοργ. κ.ά. Δανεικὰ εἶν' τ' ἀλεύρια
(συνών. μετὰ τὴν προηγουμ.) Πελοπν. (Τριφυλ.) 'Η παροιμ.
εἰς παραλλαγ. κ.ά. Δανεικὰ ἔν' τὰ λάχανα (συνών. μετὰ τὴν
προηγουμ.) Σκῦρ. Δανεικὰ εἶ' δὰ προζύμια (συνών. μετὰ τὴν
προηγουμ.) Νάξ. ('Απύρανθ.) 'Η πίττα δανεικὴ ἔνι (συνών.
μετὰ τὴν προηγουμ.) 'Ινέπ. 'Απ' τοῦ γύφτου δαῦ'κά ἀλεύρια
μὴ γυρεῦ'ς (μὴ ζητᾷς ἀπὸ κάποιον πράγματα τὰ ὅποια δὲν
δύναται νὰ σοῦ παράσχῃ) Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.) Τὸ δα-
νεικὸ ἀλεύρι τὸ σπῖτι δὲ γιομίζει (ὅτι τὸ δανειζόμενον δὲν
εἶναι ἱκανὸν νὰ καλύψῃ τὰς ἀνάγκας) "Ηπ. (Λάκκα Σούλ.) Τὸ
δανεικὸ νερό ὁ μύλος δὲν τ' ἀλέθει (ὅτι τὸ δανειζόμενον
δὲν εἶναι ἱκανὸν νὰ βοηθήσῃ ἀρκούντως) αὐτόθ. Τοῦ δαῦ'-
κό ἀλογου φουφάει γληγουρότιρα (ὅτι τὰ δανειζόμενα δὲν
τυγχάνουν τῆς ἰδίας μεταχειρίσεως μετὰ τὰ οἰκεία) Μακεδ.
(Εράτυρ.) Τὰ δανεικὰ φορέματα μὴτε ζεσταίνον μὴτε ζε-
σταίνονται (ὅτι διὰ τὴν μέριμναν τῆς ἀποδόσεως τῆς ὀφει-
λῆς ὁ δανεισθεὶς δὲν ἀπολαμβάνει πλήρως τὴν εὐεργεσίαν)
Κεφαλλ. 'Η παροιμ. εἰς παραλλαγ. πολλαχ. Τὰ δανεικὰ
σκουτιὰ δὲν κρατοῦν ζέστη (συνών. μετὰ τὴν προηγουμ.)
Πελοπν. (Σκορτσιν.) Ψωμὶν δανεικὸν φαριμάτзин ἔς τὸ στο-
μάδ-θιν (ὅτι τὸ δανειζόμενον δημιουργεῖ πικρίας καὶ μερί-
μνας) Κύπρ. (Λευκόνεικ.)

Δανεικὸ, κυρά μ', τ' ἀλεύρι, | δανεικὸ καὶ τὸ προζύμι
(ὡς ἀπειλὴ ἀνταποδόσεως τῶν ὁμοίων πρὸς ἄτομον συμπε-
ριφερθὲν ἀπρεπῶς) Πελοπν. (Γορτυν.) 'Η παροιμ. εἰς
παραλλαγ. πολλαχ.

Δανεικὰ, κυρά. τ' ἀλεύρια | καὶ μιὰ χούφτα παραπάνω
(συνών. μετὰ τὴν προηγουμ.) 'Αθῆν. Τὰ δανεικὰ μᾶς ἐφάγανε
τὸ γάλα, μᾶς ἐξεράναν τὴν καρδιάρα (ὅτι ἐκ τῶν ἐπανελημ-
μένων δανείων περιτλήθημεν εἰς ἐσχάτην ἐνδειαν) 'Ιόνιοι Νῆσ.

"Εχομε ξένο τὸ γαβρὸ καὶ δανεικὰ τὴ νύφη
(ἐπὶ ἀλεπαλλήλων δυσκολιῶν) Κεφαλλ. || Γνωμ. Δυὸ φορὲς
μεθεῖ τὸ δανεικὸ κρασί (ἢ ἀπότισις τῶν ὀφειλομένων εἶναι
περισσότερον δυσάρεστος, ὅταν ὁ δανεισμὸς γίνεται πρὸς
ἱκανοποίησιν οὐχὶ ἀπαραιτήτων ἀναγκῶν) Κρήτ.

"Οποιος πίνει δανεικὰ δυὸ φορὲς μεθαίει
(συνών. μετὰ τὴν προηγουμ.) Ν. Πολίτ., Παροιμ. 4, 295. Τὸ
γνωμ. εἰς παραλλαγ. πολλαχ. Τοῦ δαῦ'κό γυρίζ' κι τοῦ φί-
λεμα φεύγ' (τὸ δανειζόμενον ἐπιστρέφει, τὸ φιλοδώρημα
ὄχι) Στερελλ. ('Αχυρ.) Κάλλιο τὰ βρακιά βαλωμένα παρὰ
δανεικὰ (καλύτερα νὰ ἀρκεῖται κανεὶς εἰς τὰ ἰδικά του μέ-
σα, ἔστω καὶ ἂν αὐτὰ εἶναι πενιχρά, παρὰ σὲ ἀφθονα, ἀλ-
λὰ δανεικὰ) Κορσ. Παρὰ πολλὰ τξαι δανεικὰ κάλ-λιολ λία
τξαι δικὰ μας (συνών. μετὰ τὴν προηγουμ.) Κύπρ.

Τὸ δανεικὸ δανεῖζεται καὶ πάλι ὁ κόσμος στέκει
(ὅτι τὸ νὰ δανεισθῇ τις δὲν εἶναι τι τὸ φοβερόν) Πελοπν.
(Μεσσην.)

Τὸ δανεικὸ δανεῖζεται καὶ τὸ σπολλάτη βγαίνει
(ὅτι ἡ παροχὴ δανείου δὲν συνεπάγεται τὴν ἐπ' ἀπειρον ἐκ-
φρασιν εὐγνωμοσύνης) Πελοπν. (Λακων.) Τὰ δανεικὰ γιὰ
'κειὸν ὅπου τὰ δίνει εἶναι καλὰ (διότι δὲν εὐρίσκεται αὐτός

